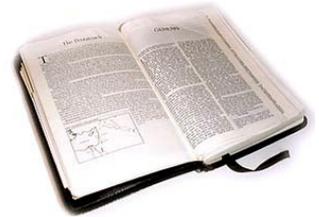

De "Eindtijd"

D.T. Brinkman

Een studie over het "Einde der tijden": het Duizendjarig Rijk en de voorafgaande gebeurtenissen zoals de "opname van de Gemeente", de "Grote verdrukking" en het wederom aangenomen worden van Israël.

De eindtijd.....	2
De verschillende visies op de eindtijd	2
Millennialisme	3
Duizendjarig rijk	3
Opname van de gemeente.....	4
Een geheime komst?	5
Het oordeel over de wereld	5
De 70 jaarweken van Daniël.....	6
Argumenten voor een opname van de Gemeente.....	7
De "Verwoestende gruwel".....	9
Waarom een 'grote verdrukking'?	10
Natuurlijke mensen	11
Slotconclusies met betrekking tot de Opname	11

Uitgave/een publicatie van:
Internet Bijbel Cursus – <http://www.internetbijbelcursus.nl>

Deze uitgave mag, mits ongewijzigd en zonder winst oogmerk, vrij worden gekopieeëerd en doorgegeven aan een ieder.

De eindtijd

Deze "studie" is thema-gewijs opgezet en niet alles is volledig uitgewerkt of geschreven. Het is een handvat voor verdere zelfstudie en veronderstelt enige Bijbelse en historische voorkennis van de lezer.

1. Veel zaken in de Bijbel zijn glashelder. Daarover hoeven we niet of nauwelijks discussie te voeren, tenzij we in gesprek zijn met hen die dwalen. Zoals Maarten Luther al zei: de Schrift is transparant, genoegzaam (d.i.: de Bijbel is voldoende).

Te denken valt aan:

1. de opstanding van de Here Jezus;
2. dat Hij drie dagen in het graf was en Zijn opstanding bewees Wie Hij was;
3. dat de Here terug zal keren (wederkomst);
4. etc, etc.
2. Wanneer we het over de 'eindtijd' hebben, dan zijn de zaken minder helder c.q. is er meer discussie over. "Blijkbaar **wilde** God dat deze zaken minder helder waren", zo concludeert Michael Patton (zie: **bronnen**), "dat er toch zaken zijn of waren die verborgen zullen moeten blijven. Als de Here had gewild dat wij precies wisten wat het schema was rondom Zijn terugkeer naar de aarde, zou hij dat zonneklaar hebben uitgelegd in de Bijbel". Dat betekent van de andere kant niet dat wij maar moeten zeggen: "Oke, het is niet zo duidelijk, laten we het dan maar niet bestuderen".. Als dát de bedoeling was, zou de Here er niets over geopenbaard hebben.

Eén van de belangrijkste onderwerpen, wanneer we de 'eindtijd' onderzoeken, is het thema van de wegrukking of "**opname**" van de Gemeente. Dat is: een gebeuren vlak voordat de "grote verdrukking" over de wereld zal komen. In deze studie gaan we met name in op het onderwerp "de Opname van de Gemeente", in samenhang met de diverse eindtijdvisies.

De verschillende visies op de eindtijd

Er zijn op "de eindtijd", en dan met name het duizendjarig rijk (Openb. 20), de voorafgaande verdrukking en de opname van de gemeente, een aantal visies te onderscheiden.

Kernteksten:

- **1 Thess. 4:15-18**
- **Daniël 9:24-27.**
- **Markus 13:24-27**
- **Openbaringen 20:1-6**

Deze gedeelten zijn, naast vele andere gedeelten welke we later nog zullen zien, belangrijk wanneer we de opname van de gemeente, de grote verdrukking en het duizendjarig rijk bestuderen.

De meeste mensen hangen de idee aan, dat deze gedeelten handelen over de toekomst. Er zijn er echter die ook van mening zijn dat Daniël's profetie en het gedeelte uit Markus vervuld zijn in het jaar '70, toen de Tempel werd verwoest. Hier komen we uiteraard allemaal op terug.

Millennialisme

We beginnen in deze bespreking bij het laatste deel: het "Duizendjarig Rijk". We zien, grofweg, de volgende opvattingen aangaande het duizendjarig rijk/de eindtijd:

1. Post-Millennialisme

de opname van de gemeente is niet geweest en zal nooit komen ook, want de 'verdrinking' is al geweest, we leven nu in het 'geestelijke duizendjarige rijk';

2. A-Millennialisme

de verdrinking is symbolisch (en/of de gemeente dient deze ook te ondergaan), de opname wordt gekoppeld aan de wederkomst van Christus maar over het algemeen gelooft men niet in een opname van de gemeente;

3. Pré-Millennialisme

deze opvatting, net als het historische millennialisme, houdt in dat men gelooft in een periode van verdrinking die over de wereld komt voorafgaande aan het duizendjarige rijk.

Alleen in de laatste opvatting, het "pré-Millennialisme" --en het historische Millennialisme-- speelt de opname van de Gemeente een grote, en relevante, rol.

De eerste twee groepen hebben geen debat over het moment van de opname, aangezien ze er (feitelijk) niet in geloven. Deze mensen beschouwen de 'eindtijd' derhalve grotendeels als een historisch feit. Zij verwachten alleen nog de Wederkomst. Dit is, over het algemeen, de visie *-in Nederland-* van de Protestantse (PKN e.a.) kerken. Het is een vrij rudimentaire, d.i. weinig ontwikkelde, visie op het eindtijd-gebeuren.

Duizendjarig rijk

De laatste groep, pré-Millennialisme, heeft altijd een minderheidspositie gehad binnen het Christendom, hoewel in **het Christendom van de eerste eeuwen** er een **breed aanvaarde** gedachte was dat er sprake zou zijn van een **letterlijk duizendjarig rijk** en een voorafgaande verdrinking. Deze verwachting van een letterlijk duizendjarig rijk wordt ook wel het 'chiliasme' (chilias = duizend) genoemd.

Het chiliasme is de oudste vorm van christelijke toekomstverwachting. [...] Het boek Openbaring in de tweede eeuw algemeen werd aanvaard als onderdeel van het Woord van God. De kerkvaders uit deze periode die zich uitspraken over het boek Openbaring waren chiliasten (o.a. Papias, Justinus, Ireneüs). (Studiebijbel)

De weerstand tegen deze opvatting en verwachting van een letterlijk duizendjarig rijk kwam met name vanuit het Griekse denken; daar was de neiging sterk aanwezig allerlei zaken te vergeestelijken en deze opvatting kreeg in de latere eeuwen de overhand. Met name toen vanaf de 4^e eeuw het Christendom de "officiële staatsgodsdienst" was geworden.

Deze gang van zaken maakt zonder meer duidelijk dat in de Vroege Kerk Openbaring en het chiliasme onlosmakelijk met elkaar verbonden waren. Ook de meest invloedrijke van alle kerkvaders, Augustinus, ging aanvankelijk uit van een 'wereldsabbat' van duizend jaar aan het eind der tijden. Onder invloed van het commentaar op Openbaring van Tyconius stelde hij echter later in zijn bekende werk 'De stad Gods' het duizendjarig rijk gelijk aan de periode van de Kerk. [...]

Door het grote gezag van Augustinus in de Middeleeuwen en nog ver daarna werd het chiliasme vrijwel geheel verdrongen. De Reformatie bracht in dit opzicht niet direct een verandering. Desondanks kwam de verwachting van een concreet duizendjarig koninkrijk van Christus vanaf de zeventiende eeuw weer in de

belangstelling, zowel bij de Piëtisten in Duitsland (Ph.J. Spener 1635-1705, J.A. Bengel 1687-1752) als in Angelsaksische landen (bv. John Wesley 1703-1791). Deze mensen lazen de bijbel - in navolging van Nederlandse theologen als J. Coccejus (1603-1669) en C. Vtringa sr. (1659-1722) - als een verslag van opeenvolgende verbonden van God met de mens (de zgn. foederaal-theologie).

In de zeventiende eeuw ontwikkelde zich zodoende een theologie van het Koninkrijk met hoop op een opwekking onder de volkeren en ontstond er (voor het eerst) bereidheid tot een dialoog met de joden. De verwachting van een nieuwe wereld die zou aanvangen met de komst van het Koninkrijk van Christus inspireerde vele christenen, waaronder bijvoorbeeld J.A. Comenius, een geleerde die een wereldwijde bekendheid genoot in zijn dagen.

De heilshistorische interpretatie van de Schrift uit de vroege zeventiende eeuw ontwikkelde zich in Engeland en de Verenigde Staten onder meer tot het dispensationalisme van mensen als J.N. Darby (1800-1882), D.L. Moody (1837-1899) en C.I. Scofield (1843-1921), die grote invloed uitoefenden op het evangelisch christendom van de twintigste eeuw. Door hen kwam het onderwerp weer op de agenda van de huidige theologie. (de StudieBijbel)

Binnen het Evangelicale Christendom nam deze opvatting (verbreding, aanhang) de laatste eeuwen dus toe, maar de laatste 10 tot 15 jaar neemt het aantal aanhangers op academisch nivo langzamerhand weer af.

Dit wordt voornamelijk veroorzaakt doordat het Evangelicale Christendom steeds meer beïnvloed wordt door andere kerkelijke opvattingen en het feit dat de 'evangelicale wereld' zelf, eind '30-er jaren van de vorige eeuw, een scheiding van de geesten liet zien. Wie vasthield aan de betreffende opvattingen werd door bepaalde kerkelijke leiders steeds vaker bestempeld als "fundamentalist", naar een serie boeken of geschriften onder de titel "The Fundamentals" (het streven van deze boeken was de evangelicale opvattingen vast te leggen, tegen de opkomende vrijzinniger evangelicale opvattingen).

Het aantal gelovigen dat echter de gedachte van een duizendjarig rijk, er aan voorafgaande grote verdrukking en een voor- of tijdens deze verdrukking plaatsvindende opname van de Gemeente aanhangt blijft stabiel of groeit zelfs licht. Een duidelijk teken hiervan is de populariteit van ondermeer de "Left Behind" boeken van Tim LaHaye, een bekend promotor van deze theologie.

Opname van de gemeente

Er zijn drie verschillende, belangrijke, visies omtrent de opname van de gemeente. Helaas kennen we hiervoor alleen engelse termen dit omdat ze (a) onvertaalbaar zijn en (b) er in Nederland over het algemeen eigenlijk maar één visie wordt aangehangen c.q. bekend is.

1. Pre-Tribulation = opname van de gemeente vóór de grote verdrukking;
2. Mid-Tribulation = opname van de gemeente tijdens de grote verdrukking;
3. Post-Tribulation = opname van de gemeente ná de grote verdrukking.

Voor de eerste is in Nederland de bekendste. De laatste, de "post-trib" leer, is een opvatting welke de opname van de gemeente **niet leert**. Zij geloven namelijk dat deze samenvalt met de wederkomst van Christus. Zij gaan er van uit dat de gelovigen de Here 'tegemoet gaan' en daarna direct terugkeren naar de aarde. Een "stukje de lucht in", om vervolgens te "veranderen" (verheerlijkt lichaam krijgen) en dan terugkeren naar de aarde mét de Here. Deze visie kan dan ook niet worden gezien als een "opname visie", het lijkt meer op een 'wegredeneren' van de 'opname' door deze te laten samenvallen met de wederkomst van Christus.

De chronologische volgorde van gebeurtenissen die wij in de Bijbel zien is als volgt:

1. de Gemeente van Christus wordt "opgenomen" of "weggerukt" van de aarde;
2. daarna zal over de aarde een periode van "grote verdrukking" volgen;
3. aan het einde van deze "grote verdrukking" zal de Here terugkeren naar de aarde, sámen met Zijn Kerk of Gemeente;
4. bij deze komst zal Israël, als natie, haar Koning herkennen én erkennen!
5. dan volgt het duizendjarige rijk waarin Christus als Koning zal heersen;
6. aan het einde van dit duizendjarige rijk zal de satan nog éénmaal proberen de wereld in opstand te brengen. De Here Jezus zal hem vernietigen.
7. Daarna volgt een Nieuwe Hemel en een Nieuwe aarde.

Onze studie zal zich nu verder toespitsen op met name de wegrukking of opname van de gemeente en de grote verdrukking.

Een geheime komst?

De opname van de Gemeente is, in de opvatting van de Pré- en Mid-tribulation aanhangers, een **geheime komst** van Christus. Een komst alléén voor zijn Gemeente welke Hij vervolgens meeneemt naar de Hemelse Gewesten.

Iedereen *-binnen het Christendom-* is het met elkaar eens dat er sprake is van een **Wederkomst** van Christus, zie eerder. Dat is ook niet de vraag. De vraag is: is er sprake van een (geheime) **éérste komst van Christus**, alléén voor Zijn Gemeente? Een komst van de Here Jezus als "een dief in de nacht"? ^{1 Tess 5,2}. En, wat is er "geheim" aan deze komst? Dit: dat de wereld deze **niet zien zal**. Dat Christus alléén zal komen voor Zijn Gemeente, Zijn Kerk.

Het is niet zo dat degenen die tot de ontdekking zullen komen dat de Christenen zijn 'verdwenen' het niet weten of wisten. Veel mensen zullen er immers van gehoord hebben in hun leven en het afgewezen hebben. Zij zullen dan ontdekken dat het wél waar was wat men hen vertelde. Het is dus **niet** zo dat het een geheim is dat Christus komt om zijn gemeente weg te nemen maar **het gebeurt in het geheim!**

1 Thess. 5:3

"Terwijl zij [*de wereld*] zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen."

Hier leert Paulus dat het hún, **de wereld**, zal **overkomen**. Wát zal hun overkomen? Een "plotseling verderf". Dit wordt de 'grote verdrukking' genoemd. De gedachte is dat de Gemeente van Christus vóór dat moment is weggenomen door de Here, vóór dat oordeel over de wereld. Terwijl zij **denken** dat alles vrede en rust is, zal het hén overkomen. En dat ná dat oordeel over deze wereld de Here zal terugkeren mét zijn Gemeente, om vervolgens duizend jaren te regeren. Dit is een **zichtbare** komst, waarbij Christus als glorieuze overwinnaar zal verschijnen en "elke knie zal buigen", ^{Fil. 2:10}.

Let wel! Dit is **géén vrijwillige overgave!**

Zij zullen Hem **moeten** erkennen, aangezien Hij **de overwinnaar is!**

Het oordeel over de wereld

In Openbaringen zien wij dat de periode welke wij "grote verdrukking" noemen in twee delen van 3,5 jaar zijn opgedeeld, in totaal 7 jaren. Welnu, de éne groep (pré-trib) leert dat wij aan het begin van de zeven jaar worden weggenomen, de andere groep (mid-trib) dat wij in het midden van de periode worden weggenomen. Feit blijft dat beide groepen er rotsvast van overtuigd zijn dat de Here Jezus terug zal keren naar deze aarde om Zijn Lichaam, de Gemeente, "tot zich te nemen".

De verschillen tussen de twee visies zijn alleen relevant in die zin dat de Bijbel toont dat deze periode, in de Bijbel "het verbond" genoemd, in totaliteit zeven jaren duren. Daarnaast zou de 2^e opvatting, mijns inziens, een aantal delen uit de Openbaringen beter verklaren uitgaande van een meer chronologische opvatting, dit echter terzijde.

De 70 jaarweken van Daniël

Een belangrijke rol in de leer over de "opname" en de "grote verdrukking" wordt toegeschreven aan de '70 jaarweken van Daniël'. Hier zullen we kort op ingaan. Ook buiten deze opvatting is er namelijk veel in de Bijbel aan te wijzen over het onderwerp en de uitlegging van de '70 weken' is niet geheel onomstreden. Voor de volledigheid bespreken we het echter toch, kort.

Daniël 9:24-27

24 Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven. 25 Weet dan en versta: vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken; en tweeënzestig weken lang zal het hersteld en herbouwd blijven, met plein en gracht, maar in de druk der tijden. 26 En na de tweeënzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming; en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is. 27 En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is.

In het eerste vers lezen we dat Daniël "de boeken" bestudeerd. De profetieën! Dit leidt tot inzicht bij hem. Dat is al een eerste, belangrijke, les voor ons als gelovigen!

Hier in deze verzen van Daniël 9 lezen we vervolgens:

1. vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken
2. tweeënzestig weken lang zal het hersteld en herbouwd blijven, met plein en gracht, maar in de druk der tijden
3. En na de tweeënzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming
4. en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is.
5. En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden

Algemeen wordt aangenomen dat met een 'week' **een periode van zeven jaar** wordt bedoeld. Dit is af te leiden aan de hand van de na de profetie volgende geschiedkundige gebeurtenissen, onder andere, maar tevens is het zo dat het een gebruikelijke uitdrukking was. Het letterlijk nemen als zijnde 'weken' geeft geen enkele, logische, verklaring voor de genoemde gebeurtenissen.

De enige aannemelijke verklaring van dit gedeelte is daarom als volgt:

1. Het herstel van Jeruzalem vanaf het moment dat deze opdracht gegeven werd heeft 49 jaar gekost (7 weken x 7 jaar = 49);

2. Na 434 jaar zou een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen Hem was (punt 2, 3). Dit komt exact overeen, gerekend vanaf het moment dat de stad herbouwd was, met de kruisiging van Christus.
3. Daarnaast zou de stad verwoest worden en er sprake zijn van verwoestingen. Ook dit hebben we gezien in de geschiedenis: in het jaar 70 werd Jeruzalem verwoest (punt 4).

Vervolgens wordt er opeens gesproken over een verbond, van één week (= 7 jaar) waarna de voleinding volgt (= het einde van de vervolgingen en verdrukkingen voor Israël, waarover deze profetie immers gaat?).

Daniël ziet dus alléén wat geldig is voor Israël. We zien in zijn beschrijving een 'gat', hij springt naar de laatste 'week' toe, maar deze week is nog nooit geweest! Dit "gat in de profetie" wordt in Efeze 3:5-6 uitgelegd door Paulus:

"dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten: (dit geheimenis), dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie"

De periode van de Gemeente is door de profeten nooit onderkend of geopenbaard, dat was een "geheimenis".

Wanneer die resterende week komt wordt dan ook uitgelegd door de Here Jezus zelf. Zie het aparte hoofdstuk hierover: [De "Verwoestende gruwel"](#). Dit is de periode van de 'grote verdrukking' of de "benauwdheid van Jakob".

Jeremia 30:3-9

3 Want zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik in het lot van mijn volk Israël en Juda een keer breng, zegt de HERE, en hen terugbreng in het land dat Ik aan hun vaders gegeven heb, zodat zij het zullen bezitten.
 4 Dit nu zijn de woorden die de HERE over Israël en Juda gesproken heeft. 5 Want zo zegt de HERE: Angstgeschrei horen wij, schrik en geen heil. 6 Vraagt toch, ziet, of een man baart; waarom zie Ik iedere man met zijn handen aan zijn heupen als een barendende en heeft elk gelaat een lijkkleur gekregen? 7 Wee, want groot is die dag, zonder weerga; **een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden.** 8 Op die dag zal het gebeuren, luidt het woord van de HERE der heerscharen, dat Ik het juk van hun hals zal verbreken en hun banden zal verscheuren; vreemden zullen hen niet meer knechten, 9 **maar zij zullen de HERE, hun God, dienen en David, hun koning, die Ik hun verwekken zal.**

In Jeremia lezen we over (het einde van) deze periode: zij zullen David (= Christus, immers de mens David was reeds lang overleden en deze David wordt door God zelf 'verwekt' = Christus) zien na een **periode van grote benauwdheid**. Deze komst van Christus, hun koning, is het einde van de 7^e week, de voleinding.

Bestudeer in dit verband ook Matteüs 24.

Argumenten voor een opname van de Gemeente

Waarom zou er een "opname van de Gemeente" (moeten) zijn? Onderstaande opsomming geeft een aantal argumenten weer en vat samen:

- het is karakteristiek voor God dat Hij degenen die Hem gehoorzaam zijn redt uit het oordeel, vergelijk in dit verband de redding van Noach en zijn familie. Denk ook aan de redding van Lot uit het oordeel dat over Sodom en Gomorra ging;

- de Bijbel leert tevens dat de gelovigen op dezelfde manier de wraak (toorn) van God niet zullen ondergaan – 1 Tess. 5:9!
- In het boek Openbaringen, na hoofdstuk 3, wordt de kerk, de gemeente, **niet meer genoemd**. Dat is, vanaf het moment dat de oordelen over Israël en de wereld gaan. Dit indiceert zeer duidelijk dat de Gemeente niet meer op deze aarde is. *Nb. Hier verschillen de visies van de pré- en mid-tribulation aanhangers met name.*
- Openbaringen 3:10, "Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen." Dit is niet alleen een specifieke belofte aan de betreffende gemeente maar een algemeen toepasbare belofte, hiervan zijn voor en tegenstanders van de 'opname-leer' overtuigd. Vandaar, zo is de opvatting, dat we na dit moment de gemeente in de Openbaringen niet meer tegenkomen;
- 2 Tes. 2:12 – de weerhouder. Algemeen wordt aangenomen dat hier de Gemeente (met de Heilige Geest als 'inwonende kracht' en het onderpand van Christus) wordt bedoeld, oftewel: het "Lichaam van Christus" of de vertegenwoordiger van Christus op deze aarde. Doordat deze weggenomen wordt of is, kan de anti-Christ zich ten volle openbaren en wordt niet meer tegengehouden (door de aanwezigheid van Christus Jezus' geest in de gelovigen).
- De opname komt als 'een dief in de nacht' – 1 Tess. 5:2, 2 Petr. 3:10. Deze kan **élk moment** zijn, er zijn geen noodzakelijke voorafgaande gebeurtenissen. Dit in tegenstelling tot de opnbare, glorieuze, **Wederkomst van Christus** die duidelijk wél wordt voorafgegaan door diverse zaken. Vgl. Matt. 24, 25 en Marc. 13.

In verband met Matt. 24 is het van belang het volgende op te merken. Dit gedeelte handelt over Israël (en de wereld). Immers, in de eerste verzen vragen de discipelen naar de tekenen die voorafgaan aan 'de voleinding der wereld'. Ook zij kenden toen nog niet het 'geheimenis van de gemeente', deze was voor Israël verborgen!

Er worden diverse tekenen en gebeurtenissen genoemd, waaronder het "(weg)nemen en achterlaten" in Matt. 24:40-44. Dit zou dus zeer goed als de opname van de gemeente kunnen worden gezien en **als teken voor Israël** (en de wereld). Het is daarnaast een illustratie van het handelen van de Here met de gelovigen, hen wegnemend vóór dat het oordeel komt (zie eerder).

Dit zijn de "klassieke" argumenten. Daarnaast kunnen we het volgende in overweging nemen.. dit zijn argumenten die overigens het beste passen bij of in de visie van de "mid-tribulationals" (waar ik mijzelf overigens min-of-meer toe reken):

- Openbaring 12: de **mannelijke zoon** die weggevoerd wordt. Dit moet de gemeente zijn. Het kan niet slaan op Christus aangezien die reeds weggevoerd is (was) en de Openbaring (Openb. 1:1) **profetie** is. De Gemeente wordt derhalve **weggevoerd** naar God en zijn Troon! Deze zijn in de Hemelse gewesten. Een duidelijke indicatie van de "opname" van de gemeente en het verblijf van de Gemeente in de Hemelse gewesten (tijdens het oordeel);
- Openbaring 14: **de graanoogst**. Er zijn hier **twee** oogsten,
 - de éne is een oogst waarbij gemaaid wordt – het is het binnenhalen van de oogst (en oogst is in positieve zin gesteld, vgl. **Openb. 14:15 met Matt. 13:29**: "de **oogst** is de voleinding der wereld; de **maaiers zijn de engelen**", vgl. bijv. ook Joh. 4:35,).
 - de andere, **de navolgende**, is de oogst van de persbak (= verdrukking want zó ontstaat immers wijn!) van de gramschap van God. Zie ook Openb. 19:15, waar **de Here deze persbak zal treden**.

Hij wordt gevolgd door "de heerscharen, die in de hemel zijn". Velen menen dat wij hierin de (eerder opgenomen) gemeente mogen of zelfs moeten zien.. Eerst worden zij echter geoogst (graan staat ook als beeld voor de gelovige, de graankorrel e.d. in

de gelijkenissen!) en pas daarna zal de persbak (duidelijk beeld van wat de aarde te verduren zal krijgen) getreden worden....

Dit alles is ook in lijn met wat Paulus bijvoorbeeld onderwijst in Romeinen 11. Daar leert hij ondermeer, aangaande Israël:

"Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, **totdat de volheid der heidenen binnengaat**".

Wanneer dit gebeurt is, zal Zacharia 12:10, waaraan ook Openb. 1:7 refereert, waarheid worden:

"Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene."

Openbaringen 1:7 is in dezen relevant te noemen en verwijst hier niet voor niets naar. Hier worden genoemd, als degenen die de doorstokenen zullen zien en over hem zullen weklagen:

- zij, die Hem doorstoken hebben (= Israël)
- de volken (of natieën, stammen).

De grote ontbrekende hier is... **de Gemeente!** Die maakt immers **geen** deel uit van Israël noch "de volkeren" (naties, stammen) maar is een apartgezet en geheiligd volk welke, zo hebben we nu kunnen zien, reeds bij de Here zijn!

De "Verwoestende gruwel"

(bewerking van/naar Bijbel en Cultuur)

De 'verwoestende gruwel' of 'gruwel der verwoesting', in Daniël genoemd, speelt eveneens een belangrijke rol in eindtijd-opvattingen.

Aan het eind van Daniël 9 wordt de komst van een heidense vorst geprofeteerd die de dienst aan God zal afschaffen en een 'verwoesting brengende gruwel' zal meebrengen (Dan. 9:26-27). In Dan. 11:31 en 12:11 wordt over een 'verwoesting brengend afgodsbeeld' gesproken. Het was de algemene opvatting dat deze profetieën de Griekse koning Antiochus IV Epiphanes op het oog hadden. Deze koning, met zijn in Joodse ogen blasfemische bijnaam ('Epiphanes' betekent zoiets als 'god op aarde') regeerde van 175 tot 164 v. Chr.

Deze 'verwoestende gruwel' is het afgodsbeeld dat Antiochus in het jaar 167 v. Chr. in de tempel van Jeruzalem liet oprichten, boven op het brandofferaltaar. Hij liet tevens in de Tempel varkens offeren enz. Aan de 'verwoestende gruwel' kwam een eind toen de Joden succesvol weerstand boden aan de Griekse overheersers en Antiochus versloegen.

Deze "historische visie" wordt door de Bijbel zelf weerlegd. Als Jezus spreekt over de verdrukking en de rampen die vooraf zullen gaan aan de komst van de Mensenzoon, zegt hij: 'Wanneer jullie dus de "verwoestende gruwel" waarover gesproken is door de profeet Daniël, zien staan op de heilige plaats ..., dan moet iedereen in Judea de bergen in vluchten' (Matt. 24:15-16) dan spreekt hij duidelijk over een gebeurtenis in de toekomstige tijd.

Om vooral maar vast te kunnen houden aan de 'historische visie' verklaren sommigen dit "als een profetie ***van een historische gebeurtenis*** in nieuwtestamentische tijden, vergelijkbaar met de tempelschennis van Antiochus in 167 v. Chr.". Dit is echter

regelrechte onzin; hoe zal een profetie "geschiedenis" zijn? Dan zou de Here hebben gezegd "zoals je gezien hebt bij" in plaats van "wanneer jullie .. zien staan".

Het is daarom het meest logisch de tekst te zien als een aankondiging van de komst van een 'antichrist'-figuur, die Israël –immers, het een en ander werd aan Israël gezegd!- zal verdrukken en verleiden. Deze persoon is dan vergelijkbaar met de 'wetteloze mens' die Paulus beschrijft in zijn tweede brief aan de Tessalonicenzen (2:3-10) en met het 'beest' van Openbaring 13.

Deze "verwoestende gruwel", de anti-Christ (^{2 Tess. 2:3-12, 1 Joh. 2:18-22, 2 Joh. 1:7, 1 Joh. 4:3, Openb. 13:11-18}) openbaart zich als een verdrukker van het volk Israël. Hij zal de Tempel ontwijden en het 'verbond zwaar maken' met ze. Dit wordt dus de "grote verdrukking" genoemd, en volgt na de "opname" van de Gemeente.

Waarom een 'grote verdrukking'?

Eén van de belangrijkste ideeën achter de opvatting dat er een 'grote verdrukking', maar waarschijnlijk méér nog een opname van de gemeente, noodzakelijk is heeft te maken met Israël. Het natuurlijke Israël, dat haar Koning verwierp is, volgens Paulus, **tijdelijk terzijde gesteld**. Vgl. Rom. 11. In vers 26 lezen we dan:

"aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden"

Dit "uit Sion komen" hebben we eerder gezien; het is de komst van de Here in Heerlijkheid mét de Zijnen (de Gemeente). Door de val van Israël was en is het heil tot de heidenen gekomen ^{Rom 11:11}. Echter, zodra de heidenen er niet meer zijn, op deze aarde, zál de Here weer verder gaan handelen met zijn volk. De aanneming van Israël is dan ook niet voor niets door de Apostel Paulus in Romeinen 9-11 zo uitgebreid beschreven!

Chronologisch zien we dus het volgende in de Bijbel:

- De Gemeente wordt **weggenomen** (volheid der heidenen die "ingaat");
- God gaat verder met Israël **als volk**;
- God gaat handelen met **de wereld** (oordeel wegens hun ongeloof en het verdrukken van Israël).

Wie de Openbaringen bestudeerd ziet ook dat de plagen bijvoorbeeld steeds meer mensen zullen treffen. Zo zien we dat de verdrukking jegens Israël vanuit de anti-Christ geschied, maar dat God vervolgens handelend optreedt jegens de vervolgers van **Zijn volk** (Israël) en de hele wereld slaat met plagen.

Let goed op in dit verband: de Here wreekt niet de vervolging van de Christenen! Hij heeft deze belofte nooit gedaan, integendeel. Zie bijv. Johannes 15:12, 2 Tim. 3:12 e.v.a. plaatsen. Wie Christus volgen zullen vervolgd worden net als hij. Rom. 8:17 zegt dan ook: "indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking". Dit is ook al bijna 2000 jaar het lot van de Christenen. Miljoenen Christenen zijn vervolgd, gedood zelfs, voor hun geloof. Aangaande Israël echter beloofde de Here het volgende:

Zacharia 2:6-9

6 Op, Op! Vlucht uit het Noorderland! luidt het woord des HEREN, want naar de vier windstreken des hemels heb Ik u uiteengedreven, luidt het woord des HEREN.

7 Op, redt u naar Sion, gij die woont bij de dochter van Babel.

8 Want, zo zegt de HERE der heerscharen, wiens heerlijkheid mij gezonden heeft, **aangaande de volken die u uitgeplunderd hebben** – want wie u aanraakt, raakt zijn oogappel aan –: 9 voorwaar, zie, Ik **beweeg mijn hand tegen hen, en zij zullen hun knechten ten buit worden**. Dan zult gij weten, dat de HERE der heerscharen mij gezonden heeft.

Nu, we zouden kunnen zeggen: dit is eveneens een tegenwerping tegen de opvatting dat de Gemeente niet door de grote verdrukking zou gaan, immers: nog nooit is hun verdrukking bespaard gebleven. Vastgesteld moet worden, echter, dat de Here de gemeente beloofde dat (a) zij niet door de ure van de verzoeking zou gaan en (b) dat de **toorn** van de Here hier degenen treft die **Israël** vervolgenden en dat de Gemeente deze niet zal ondergaan. Nergens is er een indicatie dat dit anders zou zijn!

Natuurlijke mensen

De Joden, en de volkeren, zullen het 1000-jarig rijk in hun natuurlijke lichaam ingaan. Dit betekent dat zij nog steeds in hun 'gevalen staat' zijn, onder het Koningschap van Christus. Hij zal hoeden met een ijzeren staf (vgl. Openbaringen 2:27, 12:5, 19:15 en Genesis 49:10 (Silo = הַלֵּיט = Christus of "Messias").

Het is noodzakelijk te begrijpen dat de mensheid nog steeds in zijn "gevalen staat" is. Zij kennen de Here als hun Koning, als hun (Rechtvaardige) Heerser, maar zijn niet tot wedergeboorte gekomen. **Zij leven naar de Wet!** Er móet ook wel sprake zijn van natuurlijke mensen in het Duizendjarige rijk want (a) zij zullen de aarde herbevolken en (b) we lezen ondermeer dat er ook mensen zijn die zullen sterven. Verheerlijkte gelovigen zullen niet kunnen sterven. Zij hebben immers een opstandingslichaam!

Een déél van hen zal weer in opstand komen. Dit omdat zij nog steeds in hun gevallen staat zijn! Dat is dan ook het einde van het Duizendjarig Rijk. De Here zal een ieder die Hem ongehoorzaam is geweest, maar bovenal de satan en zijn trawanten, voor eeuwig vernietigen en een Nieuwe Hemel en Nieuwe aarde scheppen.

Slotconclusies met betrekking tot de Opname

1. Het is Bijbelse waarheid!
2. Het sluit de 'bedeling van genade' (= de periode van de Gemeente) af;
3. Het leidt er toe dat God verder zal gaan met Zijn Volk: Israël.

De opname van de gemeente is daarom, zo meen ik, geen verzinsel van mensen. Het is een gerechtvaardigde conclusie op basis van Bijbelse gegevens die recht doet aan de Gemeente en haar roeping maar bovenal ook Israël haar plaats geeft en houdt in het heilshandelen van God met Zijn volk.

Er is nog veel meer over dit onderwerp te zeggen. Helaas kunnen we niet op alles ingaan maar ik vertrouw er op hiermee een behoorlijke en goede aanzet te hebben geleverd voor verdere studie.

Bronnen:

- Michael Patton (Th.M.), The Theology Program (www.bible.org)
- Studiebijbel
- Bijbel en Cultuur (www.bijbelencultuur.nl)
- BijbelArchief (www.bijbelarchief.nl)
- Internet Bijbel Cursus (www.internetbijbelcursus.nl)
- E.v.a.